Td003_12

’Πό ’να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ
σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Αχ, καλότυχα εσείς βουνά
καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ’ δεν απόσωσε
το λόγου τ’ δεν απόσωσι και κλέφτες βγήκαν μπροστά του.
Ώρα καλή τον καμηλάρ’
ώρα καλή τον καμηλάρ’ ξεφόρτωνε τ’ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ’ σάπισε
εγώ το στήθο μ’ σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν’ μια μαχαιριά
τότε τον δίν’ μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ’
γέμ’σαν τα στήθια τ’ αίματα
γέμ’σαν τα στήθια τ’ αίματα τ’ αχείλι του φαρμάκι.
Αχ, πού είσαι μάνα μ’ να με ιδείς
πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
Έκατσαν και τον ρώτησαν
έκατσαν και τον ρώτησαν ’πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ’ είναι ’π’ τα Γιάννενα
μάνα μ’ είναι ’π’ τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ’ την Προύσα
κι έν’ κι τρανός μου αδερφός
κι έν’ κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ’ άλογο
τότε τον βάζει στ’ άλογο και στο γιατρό τον πήγε.
Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ
καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δε γιατρεύεται
ο νιος σου δε γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ’ άλογο
τότε τον βάζει στ’ άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά
σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ’ άρματα
να μπει ο νιος με τ’ άρματα και νιος ξαρματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά
και στη δεξιά μου την πλευρά ν’ αφήσ’τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ’ άρματά μου.

Και όλο γεια σας βρε παιδιά.

’Πό ’να ψηλό κουρφόβουνο πραματευτής κατεβαίνει
σέρνει μουλάρια δώδεκα ασήμι φορτωμένα

σέρνει καμήλες δεκαοχτώ μάλαμα φορτωμένες.
Καλότυχα εσείς βουνά που κλέφτες δε λαλούνε.
Το λόγου τ’ δεν απόσωσε το λόγου τ’ δεν απόσωσι
Ώρα καλή τον καμηλάρ’ ξεφόρτωνε τ’ς καμήλες.
Εγώ το στήθο μ’ σάπισε φορτώνω ξεφορτώνω.
Τότε τον δίν’ μια μαχαιριά ανάμεσα στα στήθια τ’
γέμ’σαν τα στήθια τ’ αίματα τ’ αχείλι του φαρμάκι.
Πού είσαι μανούλα μου να με δεις κοντεύω να πεθάνω.
Έκατσαν και τον ρώτησαν ’πό πού είναι μαμά σου.
Μάνα μ’ είναι ’π’ τα Γιάννενα μπαμπάς μου απ’ την Προύσα
κι έν’ κι τρανός μου αδερφός στους κλέφτες είναι πρώτος.
Τότε τον βάζει στ’ άλογο και στο γιατρό τον πήγε.
Καλημέρα σου κυρ-γιατρέ γιάτρεψε αυτόν τον νέο.
Ο νιος σου δε γιατρεύεται βαθιά είναι η μαχαιριά του.
Τότε τον βάζει στ’ άλογο και στη σπηλιά τον πήγε.
Παιδιά σκάψτε βαθιά σκάψτε φαρδιά όσο για δυο νομάτοι
να μπει ο νιος με τ’ άρματα και νιος ξαρματωμένος
και στη δεξιά μου την πλευρά ν’ αφήσ’τε παραθύρι
όταν θα βγαίνει ο ήλιος το πρωί να λάμπουν τ’ άρματά μου.